
Anbudet

Eskilstuna - Strängnäs

Släktforskarförening

Informationsblad för Eskilstuna-Strängnäs Släktforskarförening

Nr 1 - 2015

Nya Fristadstorget Eskilstuna, med den omtalade "pinnen". Foto: Richard Attered

Innehåll

Föreningsinformation	2
Ordförandespalten	3
Medlemmar för föreningsarbete sökes	3
Amerikabrevet	4
Att resa är att dö en smula	6
Bröderna på DIS-forum	7
Nya och avlidna medlemmar	7
Vem var Peter Gödecke	8
Morfar som droskchaufför	10
Vadstena krigsmanshus	12
Kalendarium	14

Föreningsinformation

Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening

Dambergsgatan 1
633 41 Eskilstuna
016-12 21 47
essf@telia.com

Föreningslokal Strängnäs

Sörgårdsgatan 20

Plusgiro 73 81 41 – 1

Medlemsavgifter 2015

Fullbetalande	200.-/år
Familjemedlem	100.-/år
Ungdom upp till 23 år	25.-/år

Avgift för ny medlem som betalas till föreningen mellan 1/10 och 31/12 ger fullt medlemskap följande år.

Adress- och e-poständring

Skickas till kassören

Föreningens hemsida

essf.se

Öppettider

Se vår hemsida essf.se

Tidskriften Anbudet

Utkommer 4 ggr/år
ISBN/ISSN 9929522492

Redaktör och ansvarig utgivare

Richard Attered
(se ordförande)

Teknisk redaktör

HåkanOlle Larsson
016-35 00 35
0706-65 29 39
reproconsult@telia.com

Eftertryck eller citat

Får gärna göras ur Anbudet under förutsättning att källan och författaren anges.

Manusdagar Till posten

Nr 2 12/4	11/5
Nr 3 9/8	7/9
Nr 4 11/10	9/11

Webbmaster

Christer Svensson
016-51 67 21
070-697 64 43
chrsv2@telia.com

Ordförande

Richard Attered
016-641 63
070-341 20 25
richard.attered@comhem.se

Vice ordförande

Sören Wister
016-35 20 31
070-360 47 00
soren.wister@telia.com

Sekreterare

Iris Rehnholm
016-51 24 97
iris.rehnholm@telia.com

Vice sekreterare

Berti Hedspång
076-222 98 60
bertilhed@spray.se

Kassör

Marina Blomgren
070-474 17 07
blomgrenmarina@hotmail.com

Övriga ledamöter

Håkan Danielsson
016-34 31 91
070-663 54 30
hakdan@telia.com

Ingela Fångström

0152-75 25 76
070-494 35 31
ingela.fangstrom@hotmail.com

Christer Ståhl

0159-315 64
070-954 11 73
christer_stahl@bredband.net

Rolf Lagell

016-14 24 47
ullro.lagell@telia.com

Kommittéansvariga

Aktiviteter

Håkan Danielsson
(se övriga ledamöter)

Datagruppen Eskilstuna

Göran Thomasson
016-13 02 71
g.thomasson@telia.com

Datagruppen Strängnäs

Lillemor Spooing
prismalillis@gmail.com

Eskilskällan

Richard Attered
(se ordförande)

Gravstensinventeringen Eskilstuna

Gerd Niedergesäss
016-51 50 90
gerd.niedergesass@telia.com

Gravstensinventeringen Strängnäs

Christer Ståhl
(se övriga ledamöter)

Lokalen Eskilstuna

Kjell och Eva Ivarsson
(se gravstensinv. Eskilstuna)

Lokalen Strängnäs

Vakant

Registervårdsgruppen

vakant

Resor

Gunilla Thörne
0152-18 663
0730-97 34 04
lasse.gunilla@telia.com

Utbildning

Sören Wister
(se vice ordförande)

Revisorer

Britt-Marie Andersson
016-940 03
b-mason999@telia.com

Mats Adolfsson

016 - 35 71 48
016357148@telia.com

Valberedning

Göran Olofsson
016-916 48
olofsson.01691648telia.com

Ulla-Britt Svensson

016-12 10 29
ubs1935@gmail.com

Ordförandespalten

Ja, då var det ett nytt år igen med en konstig vinter, snö, regn och ishalka. När jag tänker tillbaka på 2014 års verksamheter och hur de har fungerat, så tycker jag att allt i stort sett har knallat på bra. Det är bara resorna som inte blivit vad vi hade hoppats på. Några har vi ställt in p.g.a. för få anmällda. Som jag nämnt tidigare så är det c:a 75 personer, som har ett eller flera uppdrag inom föreningen. Det vore ju konstigt om inte det mesta skulle fungera med en sådan otrolig uppslutning med funktionärer. Det är bara att buga och tacka för all hjälp. Att det blir lite gnäll och lite grus i maskineriet ibland är väl nästan omöjligt att undvika. Man kan aldrig vara alla till lags.

Nu siktar vi in oss på årets verksamheter. Aktivitetsgruppen har gjort klart med vårens arrangemang, registervårdsgruppen startade den 12 januari, kurserna är på G, gravstens-inventeringen går på sparlåga just nu, "jourhavande släktforskare" på Biblioteket är igång för 4:e året och lokalerna har öppnat för säsongen. Så all verksamhet är i full gång!!

Det som står närmast framför dörren nu och som nog är bland det viktigaste under året är Årsmötet med styrelseva-

len. Ni ser Valberedningens vädjan nedan om hjälp och som alla med mailadress har fått tidigare.

Hjälp nu Valberedningen med namnförslag!

Två nyheter nu i år.

Vi finns numera på Facebook, så besök oss gärna där.

Se vår hemsida www.essf.se

Du kan nu själv lägga in en efterlysning eller ge svar på en under länken Efterlysning på vår hemsida www.essf.se

OBS!

I tidningen (kuvertet) ligger medlemskortet till er som betalat medlemsavgiften för 2015. Ni som inte betalat ännu har fått en påminnelse med inbetalningskort.

Möt nu upp man- och kvinnogrant på Årsmötet och på ALLA våra övriga aktiviteter

Richard Attered

Eskilstuna - Strängnäs

Släktforskarförening

Medlemmar för föreningsarbete sökes

Valberedningen söker fler medlemmar som är intresserade av styrelseuppdrag.

Vi efterlyser någon intresserad, som vill överta arbetet som ordförande och någon som vill bli kassör, helst två, en som sköter bokföringen och en som tar hand om den löpande ekonomin, betalar räkningar, fakturerar m.m. Vi söker också fler som vill jobba med andra uppgifter inom föreningen och ni är välkomna att höra av er till oss.

Med aktiva medlemmar kan vår förening leva vidare och utvecklas, vilket är en förutsättning för att vi får tillgång till alla hjälpmedel som finns i vår fina förening.

Intresserade hör av er till

Göran Olofsson tel. 070-336 36 89

Ulla-Britt Svensson tel. 073-652 98 28

Amerikabrevet

Originalbrevet inlämnat av medlem 311 Rolf Andersson och är ordagrant avskrivet av redaktören Richard Attered

Stamford, Conn 14/4 1904

Bästa Bror och Svägerska, vi är nu på Amerikansk botten, jag skall väl säga något om resan och allra först tacka för sist. Resan från Eskilstuna den gick ju bra fast det var ju lite trångt besvärligt på tåget och snö och kalt var det ju hela dage fast det var klart och friskt och det var lika mycket snö hela vägen ända tills vi kom till Töreboda der började det att blifva barmark. så att vi fingo klart skåda de ofrukt- bara slvältorna i Vesterjötland när som vi kom till Göteborg så hade de ej haft någon snö då på en månad, der arbetade de allaredan i Trädgårdarna. Sitt Sofforna voro allaredan utställda i Parkerna, den Staden är en utmärkt vacker Stad, och liflig och ett folkvimmel som är endast att finna i en storstad och mycket Nobless är det där och vackra Butiker med sina olika innandömmen, vi reste ej från Göteborg förrän på Onsdagen den 30 mars, så att vi hade god tid att se oss om deri staden om jag hade resit från Göteborg på måndagen som jag tänkte så hade jag måst reset öfver Danmark och på Jernväg till Liverpool och jag har måst göra ej mindre än 9 olika Jernvägs och ångfärg-ombyten och det tyckte jag skulle blifva för svårt för oss derföre väntade vi tills om Onsdagen och reste med den Båten som går sina regulära Turer, det var mycket vackert väder på Nordsjön vi voro ganska många Svenskar med på båten vi kom till Grimsby (England) på Långfredags morgon klock 6, vi åto frukost kl 7, klock 9 började vår resa genom England. detta härliga land der var fälten gröna får och kreatur voro ute på bete alt är så snygt och välvårdat jag tänkte särskildt på Danskarne och deras jordbruk om de kan odla sin jord och taga bättre vara på bitarna än vad Engelsmännen göra, det är ett prydligt land, jag tänkte på dig bror, att du bruka ju tycka om att vara ute och sporta på Bycykel i England kunde vara åtskilligt för dig att se på, vi reste med stor hastighet genom landet det var dubbelspårig Järnväg men oaktadt det så kom vi ej till London förän kl 6 på kvällen der fick vi smörgås och kaffe resan genom London tog 3 timmar der var det hus, gator och kyrkor i massor vi komma till Southampton kl 12 på natten der var mat i årdning för oss vi skulle ligga där den återstående delen af natten men det var ytterst dåliga bäddar så att hvilan var ej vidare skön och sedan fick vi gå till ångaren kl 9.30 förmidd, der var det åtskilligt med Seremonier som vi hade att pacera. Doktors besiktning samt Biljett uppvisning. Southampton var en mycket vacker Stad och det allra härligaste klimat var det der. Äpplen fans der att få köpa. de såldes mycket billigare der nu än vad de

såldes för i Sverige i förliden höst så att köpte ju några pund så att vi hade på resan öfver Atlanten.

Vi reste förbi vid Frankrikes kust det var ett ganska smalt Sund som vi hade att pacera det var cirka en 1/2 fjärdings väg öfver och från Frankrikes sida voro omkring 50 Kanoner utställda Samt Stranden var skyddad af en ganska hög Stenmur så det var nog ej så godt att gå med våld opp på land. Och sedan vi hade passerat Frankrikes kust så var det just ingenting vidare att anmärka eller att notera än att sjösjukan sedan började med somliga omedelbart derpå och snart derpå med mig också fast af en mycket lindrig art. Jag kräktes ej en Enda gång på atlanten, fast jag var nog ganska illamående i början för det var så varmt därinne så att man kunde ej om nätterna hafva något påhölje på sig. Vi var ganska många 2 klass Pasasjerare 730 Sty, men vi voro ej många Svenskar annars var det som vanligt alla nationer representerade och minnen af Babels förbättring förnyades alltid i huvud sak så var atlantresan med den bästa som man kan tänka sig, lite illamående det är den allra vanaste sjöman vid stark Sjögång vi gingo ombord på lördagen och kommo fram på den andra Söndagen på morgonen men då hade vi måst nära nog ligga stilla en dag och en natt för tjäcka reste med en mycket snabbgående Ångare fort nog gick den ej så stadigt som man lofvade att han skulle göra den var ganska stor 554 Engelska fot lång det var ganska god promenad bana rundt Båten fast det var ju ganska trångt det var pasajerare i 3 våningar Elektriskt ljus i alla afvdelningar Båten var för öfrigt af en ganska Sempel konstrusion för 3 klass Pasagerare den var ej något att rekommendera de bästa Båtarna har nog Cunardlinien fast de går nog ej så fort men angående innanredet Ångarens namn som vi reste på var Saint Paul, men inte var det något sämre fast det var billigare biljettpris det är nog detsamma. Bredden å ångaren var 63 fot ganska smal.

Vi anlände som sagt till New York på Söndagsmorgonen i rättan tid men dock för sent att kunna gå iland på den dagen det var ångare före inne dom skulle gå iland före oss. 12 timmar föreut kunde man börja att se landet i annalkande fyrar började att visa sig samt ett och annat fartyg, men komna fram till Newyork der var det lif och rörelse den största trafik på sjön som man kan få se. Jag vågar att säga att det var många hundra båtar och ångfärjor som korsade hvarande det var en sådan rörelse att det kan ni nog ej tänka eder Kusten innan man kom fram till New York var mycket

vacker i huvudsak bebyggd med villor. Vi gick i land klockan 8 på måndagsmorgonen och så vidtog tullvisitationen den var ej något genomgående den gick raskt och så på en ångfärja öfver till en Ö, der var invandringsseremonien, der var Doktors undersökning igen, vi gingo alla genom utan ringaste anmärkning, men det fanns dem som blefva kvar för att undergå vidare undersökning, och sedan var det några andrafrågor som man hade att svara på och der blefvade sklida för att sedan sändas till olika Järnvägsstationer beroende på vart de skulle resa vi blefva åter sända på en ångfärja till New York vi skref till Alma medan vi var i Jöteborg att hon skulle möta oss men hon syntes ej till och det är nog ej så synnerligen gott att träffa Emigranter för de måste hafva god tid att gå och passa dem. det får ingen gå ombord å Båten medan han ligger i hamn och folket är ombord vi har skrifvet till Alma nu att hon skall komma och helsa på oss medan vi är så nära New York det kostar endast 20 cent på Jernvägen men vi hade inte fått något svar ännu jag har också skrifvit till Hellkvist men ej fått något svar ännu. resan från New York gick fort på Elektrisk Jernväg öfver husen och undergatan och sedan på vanligt järnvägståg det är endast 45 minuters resa från Newyork vi reste till Stamford der Mathilda har en Kusin som vi bodde hos tils vi fingo rum jag hyr 2 rum och kök möblerade jag arbetar på en låsfabrik som sysselsätter 2000 Personer har sysselsatt 3000 jag trivs jus ingenting vidare med arbetet osäkert hur länge jag stannar här jag 70 öre i timmen, men jag tänker att köpa mig några Byggnadsarbetareverktyger för det är ganska god betalning arbetet som jag har är mycket lindrigt den amerikanska bråskan tycks ej vara rådande här folket gör ej mer än vad de hinner att utföra det är mycket gott om basar här på verkstaden. jag har endast 2 minuters väg till arbetet, arbete fick jag 2dra dagen jag var i Amerika, de så mycket i Svenska tidningar omtalade dåliga tiderna i Amerika äro här okända det är just detsamma som det alltid är här, den ena Platsen är det godt om arbete en annan är det dåligt och så är det alltid här, men här i Östern är det nog bra mycket dyrare att lefva än vad det är längre Vest ut, här just för övrigt som i Eskilstuna det är något liknande sommar här går kreaturen ute fast det är ganska kyligt här vi har en betydande snöstorm här som har dragit öfver hela Amerika här föll ej mera snö än jorden var vit men å andra platser var så mycket att Spårvagnar måste stoppa sina turer marken är ganska grön här men det känns någodt kyligt ännu.

Vi lefver här ungefär som i Sverige, här fins det allt att köpa som fans i Sveden och närsom man har en svensk kok med så får man ju maten sådan man vill hafva den vi kokat ärtvälling med fläsk uti det smakade fogel köttet är mycket billigt fläsket ännu billigare jag har ätit mera kött här nu sedan jag kom hit än vad jag åt i Sweden på ett halft år i

synnerhet under Strejkens dagar. Vi trifs utmärkt bra för öfrigt Mathilda bra om altsammans bara hon kunde språket så pass att kunde reda sig men hon får väl lära sig. Stamford är en stad på cirka 23 tusen invånare mycket vidsträkt ytinhåll har staden. Cirka 700 Svenskar är det här 2 Svenska kyrkor fins det Spårväg fins det som går väl i det närmaste till New York. Jag för min del har ej haft det ringaste tanke på eller längtan efter gamla Sveden och hoppas att några sådana dåliga tankar ej kommer på mig jag tycker precis jag är hemma här och tänker att ännu bliver det mera jag måste sluta för denna gång men en annan gång jag har ej lemnat någon adress för närvarande många helsningar till Eder alla helsa Nysetters samt Far och mor att vi är ej värst långt borta vi kan nog komma tillbaka men ej så snart jag ångrar ej att jag lemnade Sveden. Hördu bror var snäll och göm EskilstunaKuriren om det är några bilder om Snickerifabriken många helsningar till Eder alla.

Olof x Mathilda Edstam

jag skall snart skrifva igen fast det kanske ej blir så långt som detta.

PS

Per Olof (Jansson) Edstam var född 4/1 1872 i Lilla Frönäs, Gillberga (D). Erika Mathilda Larsson var född 18/4 1872 i Vadsbro (D). De emigrerade till Nord Amerika 21/3 1904 med barnen Karen Matilda 7/7 1899, Gerda Olivia 3/2 1901 och Ruth 2/3 1903.

Per Olof Edstam är Rolf Anderssons farfars fars bror.

DS

**Nu har vi
USB-minne
4 GB
till försäljning**

Pris 50 kr

Att resa är att dö en smula

Jag hade redan i höstas bestämt mig för att 2014 års midsommar skulle firas i Norrbotten, närmare bestämt på Selholmen där min då blivande fru Vally och jag träffades på midsommardagen 1943.

Eftersom det fanns en hel del bagage som jag ville ha med så tänkte jag åka bil de många milen till Norrbottens Pärla och när jag berättade om mina planer fick jag många tänkvärda synpunkter från släktingar och vänner – de flesta talade om alla besvär och förtretligheter som skulle uppstå, men min kusin Ulla i Knivsta gjorde slut på funderingarna, hon ringde mig och sa: Jag har köpt ny bil och behöver köra in den, vi kan väl åka tillsammans i den! Ett sånt förslag går ju inte att avvisa så den 17 juni var jag på plats i Knivsta; d.v.s. i passagerarstolen i Ullas Skoda Fabia med henne vid ratten och där blev jag kvar hela resan. Jag hade ju trott att vi skulle turas om att köra men därav blev intet. ”jag tycker det är så roligt att köra bil” fick jag höra. För första gången fick jag tillfälle att se det vackra kustlandskapet norrut och det var en fantastisk upplevelse. Ulla hade avtalat med en systerdotter, Monica, att vi skulle få övernatta i hennes stuga i trakten av Nora strax norr om Höga Kusten-bron. Men vi fick problem! Det var länge sen Ulla hade varit där och vi fick åka några extra varv längs E 4 innan Monica – efter telefonlarm- kom ut till vägen vid den avfart vi inte hittat. Mat stod och väntade på bordet och sedan några timmars ”skvaller” om släkten och dessutom den oundvikliga ”släktoforskaravdelningen” så kunde vi lägga oss till ro inför sista etappen som blev lika lugn och rofylld för min del och vi landade i Hortlax vid 4-tiden på eftermiddan. Ulla var beredd att bara lämna av mig och sedan fortsätta till sin dotter i Boden. Men min syster Kerstins fråga om hon inte skulle stanna och äta palt tände en lysten glimt i hennes ögon. Några timmar senare kunde vi se en mätt och belåten Ulla fortsätta den avbrutna resan till Boden.

Midsommarhelgen tillbringade jag i ett glatt sällskap i Hortlax med alla de delikatesser som hör till.

Måndag middag gick färden till Boden för besök hos min sonson David och hans fästmo Rosalie och deras två katter och tisdag var reserverad för besöket på Selholmen eftersom Midsommardagen i min tideräkning alltid infaller den 24 juni. Det var en vacker sommarkväll som till det yttre påminde om den dagen för 71 år sedan, men det fanns avgörande skillnader, dels var jag alldeles ensam och dessutom var där alldeles tyst och stilla. Festplatsen var helt öde

och tom inte en enda människa fanns där och jag kunde i lugn och ro hänge mig åt minnen...

Tillbaka till Hortlax och en ny nostalgitripp. 1946 besökte jag Pite Havsbud som då började bli omtalat som Nordens Riviera med härliga sandstränder skuggande talldungar och täta buskage och ett vatten som var ljummet och behagligt men som aldrig nådde högre än till knäna hur långt man än gick. Jag var nyfiken på hur det såg ut där nu.

Jag följde skyltarna och hamnade i ett oöverskådligt virrvarv av kommersiella aktiviteter, där bad inte verkade vara huvudattraktionen, en husvagnscamping som jag trots ihärdig fotvandring aldrig fick se slutet på. Det är mig en gåta att detta myller av människor, bilar och ständigt nya erbjudanden upplevs som en ”härlig semester”. Jag tog mig därifrån så fort som det bara gick.

Nu följde en hektisk tid med resor kors och tvärs i ”fyrkanten”, träffar med gamla och nya släktingar och (forskar) vänner. Jag besökte Bodforsen och träffade faktiskt en person som var född där på den tiden jag bodde hemma!! Lördag – söndag 5-6 juli var jag i Boden och måndagen därpå gjorde jag en ”upptäcksresa” till Sävast. Trots att jag växt upp bara en mil uppströms, har jag aldrig tidigare varit där!! På väg därifrån i höjd med Torpgården såg jag en bil komma in från en sidoväg och drog mig något åt vänster för att kunna passera den, men kom en aning för långt åt sidan och hamnade mot mitträcket! Där tog resan stopp – både bildligt och reellt. Bilen blev en skrothög, men jag själv slapp undan med en skräma på vänstra armen. Tala om änglavakt! Några vänliga medtrafikanter stannade och hjälpte mig både med praktiska ting som att markera olycksstället, kalla på hjälp av olika slag men också med omtänksamhet och vänligt tilltal – jag var nog ordentligt omtumlad av denna upplevelse.

Polis, ambulans och räddningsfordon anlände och de var –utan undantag – vänliga, hjälpsamma och ytterst kompetenta. Jag blev inmotad i ambulansen och fick (för syns skull?) ett plåster över skrâman på armen, vägen rensades från skrot, bilen (det som var kvar av den) lastades på en bärgare och en försynt polis frågade ut mig hur det hela gått till. Varken jag och ambulanspersonalen ansåg det vara befogat med något lasaretsbesök, utan de skjutsade mig till en släkting i Boden, där jag kunde ta igen mig efter strapatserna. Jag hade nu att underrätta min syster om att hennes bil nu stod på gården hos ”Bodens Kaross” och inte skulle gå att reparera.

Hennes enda kommentar var: ”sån tur att du klarade dig”!!!

Dagen efter hyrde jag en bil hos Statoil i Boden och tog mig de ca tio milen till Hortlax, men nu var det inte roligt längre och veckan efter reste Ulla och jag samma väg tillbaka, samma övernattningsställe och samma körglada chaufför.

Nu ser jag fram emot den 6:e september – då ska jag och mina tre bröder upp till Hortlax för att fira syster Kerstins 75-årsdag. Jag hoppas att jag samlat nya krafter till dess och kan fullfölja det som så abrupt stoppades vid Torpgården.

P.S. Rubriken är ett citat från Stig Dagerman och har inte något samband med händelsen vid Torpgården!

Bengt Bergman

Bröderna på Dis-Forum

På Föreningen Dis hemsida (dis.se) finns Dis-Forum där medlemmar kan ställa frågor och få svar på frågor rörande programmet Disgen. Här är ett exempel där jag hjälpt en forskare att föra samman en familj i hans forskning.

Inmatning av två bröder

Hej!

*Jag har matat in två personer, med respektive avkomlingar Lars Larsson f 1708 och Sven Larsson f 1715. Jag har nu upptäckt att de är bröder, med föräldrarna Lars Olofsson och Börta Larsdotter. Jag har ännu inte registrerat föräldrarna. Hur gör jag vid registreringen, så att Disgen förstår att Lars och Sven är bröder?
Med vänlig hälsning Jonny*

Här är mitt svar till Jonny

Gör den ena brodern till huvudperson. Skriv in hans föräldrar. Gör ena föräldern till huvudperson. Dela fönster (blå rutan till vänster med vertikalt svart sträck i mitten). Sök igen den andra brodern och klicka på honom så hamnar han på ena halvan. Dra och släpp den senare brodern till platsen före eller efter den förste brodern beroende på födelsedatum. Släck ner den ena halvan och gör stor skärm

Jonnys svar

Tack Runar!

Det funkade utmärkt

Runar Hortlund

Nya medlemmar

Kate Hertell, Strängnäs
Eskil Ward, Strängnäs
Mats Byman, Eskilstuna
Ingegerd Byman, Eskilstuna
Göran Lampinen, Eskilstuna
Kerstin Holm, Mariefred
Christina Andersson, Eskilstuna
Ivar Thurang, Eskilstuna
Kristina Andersson, Eskilstuna
Rolf Wägskär, Eskilstuna
Marianne Odeskans, Eskilstuna
Ann-Kristin Ekstorm, Hällsta
Lennart Lindgren, Mariefred
Kjell Johnsson, Eskilstuna
Marie Faskunger, Eskilstuna
Anita Österman, Eskilstuna
Monika Eriksson Bertilsson, Strängnäs
Håkan Bertilsson, Strängnäs
Lars-Åke Johansson, Eskilstuna
Anne-Marie Olsson, Eskilstuna
Anne-Marie Eriksson, Eskilstuna
Maria Hed, Malmköping
Magnus Samuelsson, Eskilstuna
Bosse Sjöholm, Strängnäs

*Vi hälsar våra nya medlemmar
välkomna!*

Avlidna medlemmar

som kommit till styrelsens kännedom

Sven Bergstrand, Strängnäs
Ingvar Chronvall, Märsta

Vem var Peter Gödecke?

Peter – Petter – Gödeckes grav på Öja kyrkogård.

Foto: Sven Kullman, 2005

Invid den västra begränsningen av den äldre delen av kyrkogården vid Öja kyrka i Eskilstuna reser sig en drygt meterhög gravsten som markerar Peter Gödeckes sista vilorum. Stenen är snart 200 år gammal och väder, vind, alger och nedfallna grenar från omgivande träd har gjort sitt, varför det inte kan ha varit lätt för de flitiga gravstensinventerarna i Eskilstuna Strängnäs Släktforskarförening att läsa inskriptionen på den.

Peter Gödecke – även kallad Petter – kom liksom sin yngre bror Jacob på 1770-talet från Hannover till Stockholm, där de etablerade sig som sockerbruksidkare på Södermalm. Det har hävdats att bröderna sannolikt var utbildade för sockeryrket redan i sitt hemland.

Peters verksamhet redovisades för första gången i fabriksberättelsen för Stockholm 1778.

Han var då 28 år gammal och hade samma år gift sig med Brigitte Enberg som var änka efter ”Zuckermeister” Christopher Herman Lübberts. Brigitte var elva år äldre än Peter och fick i gifftet med honom en make som var 34 år yngre än sin föregående man. Innan året var slut föddes paret son Jacob P:son Gödecke som kom att gå i faderns fotspår, som sockerbru

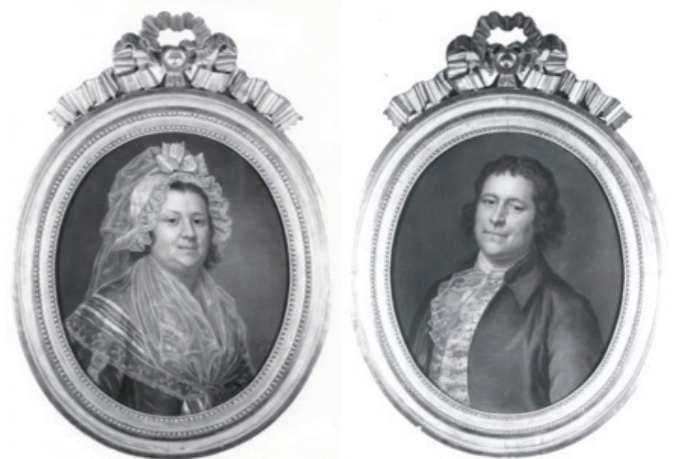
När Peter första gången, såvitt jag har kunnat utforska, noterades i husförhörlängden för Maria Magdalena församling var det som boende i kvarteret Flygaren, nr. 35, den 29 oktober 1778, och han titulerades då ”sockerbruks m:” vilket jag tolkat som sockerbruksmästare. För övrigt kan nämnas att han tillhörde den icke territoriella församlingen Tyska Sankta Gertrud.

Verksamheten tycks ha gått bra för enligt 1780 års mantalslängd ägde han då Flygaren nr 35 och inom kort skall han även ha förvärvat fastigheterna nr 36 och 39 i samma kvarter. På nyåret 1781 fick han bygglov för byggnation på tomterna 35 och 36 men ritningarna reviderades 1783.

I Stockholm fanns vid den här tidpunkten 12 sockerbruk och år 1782 hade Peters verksamhet vuxit till det i storleksordningen sjätte största. Fem år senare, 1787-05-22, vann han burskap som sockerbruksidkare.

På grund av hälsoskäl upptog Peter 1797 sin 18-åriga son som kompanjon i ”sockerbruket och den därmed förknippade handelsrörelsen”. Under firmanamnet P. Gödecke & Son ansökte de i den vevan också om bygglov på tomten nr. 39.

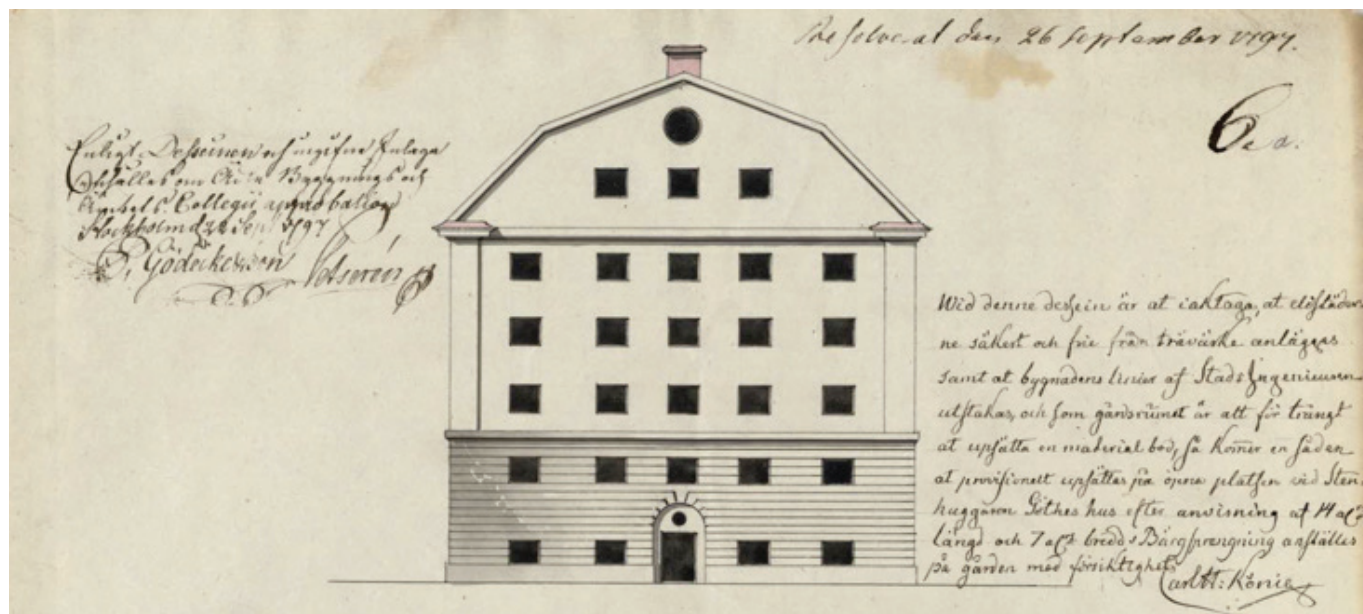
Far och son arbetade tillsammans till 1812 då sonen ensam tog över verksamheten. Han dog dock fem år senare och två år efter det sålde änkan sockerbruket till grosshandlare

Brigitte och Peter Gödecke. Konstnär: Forsberg. Privat ägo.

J. L. Du Rées som lyckades driva det vidare till 1823 då det pga. ”olycklig konjunktur” gick i konkurs.

Vad som låg bakom Peters ”vacklande hälsa” vet jag inte, men den tycks inte ha varit sämre än att han efter första husstruns död i maj 1800 orkade gifta om sig i november 1806 med en kvinna som var 30 år yngre än han själv. Under åren 1807-1818 fick paret nio barn, sex flickor och 3 söner. De

Bygglovshandling – bilden beskuren – daterad 22 september 1797, undertecknad av P. Gödecke & Son.

Källa: Stockholms Stadsarkiv, bygglov 1700–1859.

fyra första föddes i Stockholm medan paret ännu bodde kvar där, de fyra följande i Sigtuna och det sista slutligen i Öja socken i Södermanland.

Någon gång 1809–1810 flyttade Peter Gödecke med familj till Erikssund utanför Sigtuna. Slottet på Erikssund byggdes på 1500-talet och enligt sägnen skulle Gustav Vasa ha låtit uppföra byggnaden åt sin son hertig Erik. På egendomen fanns en inspektor och vi får anta att Peter med hjälp av

Stora Sundby slott före ombyggnationen. Bilden beskuren. Konstnär: M. Bärghman. Privat ägo. Foto: Sven Kullman, 2010.

denne ägnade sig åt förvaltning samtidigt som han hade en fot kvar i sockerbruket i Stockholm.

På våren 1815 flyttade familjen Gödecke tillbaka till Stockholm och följande år köpte Peter Stora Sundby i Södermanland av änkan efter fältmarskalken greve Johan August Meijerfelt, grevinnan Lovisa Augusta Meijerfelt, född Sparre. Med i flytten till Stora Sundby var, utöver Peters nu tämligen talrika familj, hans svärmoder Elisabet Regina Göding.

Peter levde på Stora Sundby under ca 7 år, fram till sin död efter "slag" den 25 februari 1824. Hans änka bodde kvar på slottet till 1827 då hon sålde egendomen till Carl de Geer som på sin tid var en av Sveriges rikaste män. Det var han som gav Stora Sundby dess nuvarande karaktär.

Under mitt arbete med att kartlägga bröderna Peter och Jacob Gödeckes familjehistoria har jag spårat upp och besökt ett par ättlingar till Peter. Av dem fick jag en hel del material, bland annat bilder, men jag fick också möjlighet att fotografera två gipsporträtt, gjorda av Erik Gustav Göthe, som med största sannolikhet föreställer Peter Gödecke och hans son Jacob. Av en tredje "gödeckeättling" har jag fått en översikt av ättlingar till Petter August Gödecke, 1840–1890, som var barnbarn till Peter Gödecke, fil dr och en tidig förkämpe för folkhögskolan.

Mitt intresse för familjen Gödecke har bl.a. sin bakgrund i att min farfars farmors fostermor var dotter till ovan nämnde C. H. Lübberts och Brigitte som blev Peter Gödeckes första hustru.

Mitt källmaterial har förutom sedvanliga kyrkoarkivalier bestått av bouppteckningar och testamenten, uppgifter till mantalslängder, bygglovshandlingar, litteratur och internetmaterial om Stockholm rörande byggnation och näringsverksamhet, register över borgare via Stockholms borgargille, litteratur om slott och herresäten.

Den som är intresserad av fullständig förteckning över källmaterial är välkommen att höra av sig till undertecknad.

Sven Kullman
sven.kullman@telia.com

Morfar som droskchaufför

Fotot är taget 1911 i Stockholm, Kungliga Djurgården utanför Restaurang Bellmansro.

Chauffören Carl Henrik Gustavsson (* 1883 - † 1962)

Verksam som droskchaufför i Stockholm 1910-1916

En chaufför var en viktig person under första delen av förra seklet. Han stod ”närmare” herrskap (adeln) och kungligheterna än de flesta andra på den tiden. Morfar hade tidigare bott inom hovstaten och arbetat åt prins Carl som husdräng och vaktmästare vid Prins Carls palats nuvarande Spanska ambassaden. Efter sin tjänst hos prinsen fick han bra betyg och goda vitsord år 1910.

Morfar körde droska i Stockholm hos C Emil Wahlgren Droskägare Stockholm fram till 1912 och enligt Stockholms Stadsarkivs register var han Chaufför fram till 1916 men tyvärr saknas i registret uppgifter om var han tjänstgjorde efter 1912.

Här kommer några uppgifter om droskrörelsen när morfar körde droska som det hette på den tiden, det vill säga omkring 1911. Källa: Taxi Stockholm

1906 utfärdar regeringen den första förordningen för motorfordon. Tillåten hastighet är 15 km/tim i dagsljus, 10 i mörker eller dimma. Något som väcker stor opposition.

1911 begär Droskägareföreningen en höjning av hastighetsbegränsningen till 25 km/tim men får avslag hos Överståthållarämbetet. När bilar, gatubeläggning och trafikdirigering så småningom förbättras tillåter man dock högre hastigheter.

1912 började en brokig samling droskbilar trafikera gatorna, bland andra Daimler, Cadillac, Minerva, Reo, Clément-Bayard, Nash, Ford, och Hupmobile. Droskägareförening, Stockholm (Adress: Droskägareförening, Ombudsmannaexpedition, Snickarebacken 6 C):

Vid beställning af bil pr telefon begäres endast:
- Droskstation -

Djurgården: Djurgårdsslätten.

Kungsholmen: Eiraplan. Kungsholmsgatan vid Scheelegatan. Kungsholmstorg. St. Eriksgatan vid Fleminggatan, St. Eriksgatan vid Handtverkaregatan. Äppelviken vid Alviksvägen.
Nedre Norrmalm: Brunkebergstorg. Centralplanen. Centralsaluhallen. Grand Hôtel.

En chaufför skulle också kunna sköta och underhålla bilen. Det var chaufförens ansvar att se till att allt var rent, polerat och smort, även om någon dräng ibland fick göra grovjobbet. Chauffören skulle också vara välklädd och kunna uppföra sig på ett bra sätt. Oftast bar han uniform med skärmmössa. Det var de yngre kuskarna som fick lära sig köra automobil men nu kallades de istället för droskchaufför.

Morfar fick i juni 1910 genomgå utbildning på Chauffeurskolan i Stockholm för att bli automobilförare.

Henrik fick därefter tillstånd att köra en Minerva som var en mycket modern och avancerad bil. Morfar, måste ha varit en föregångsman inom detta område i Sverige. Jag vet att morfar körde denna bil ner till Baltiska utställningen i Malmö år 1914. Det var en bilresa på ca 120 mil och sannolikt på mycket dåliga vägar tur och retur.

Baltiska utställningen hade två huvudinriktningar: en industri- och en konstavdelning. Industriavdelningen var indelad i underavdelningar som undervisningsväsen och hälsovård, husslöjd, ingenjörs- och byggnads-konst, industri och hantverk, maskiner, redskap och transporter samt elektricitet, skeppsbyggeri, sjöfart och fiske, sport- och turistväsen, egna hem och stats- och kommunavdelning.

Baltiska utställningen fick ett abrupt slut i och med första världskrigets utbrott i augusti 1914, och den ryska konstsamlingen magasineras i Malmö i väntan på att världskriget skulle ta slut.

Minerva

Minerva var en Belgisk luxuös automobil som tillverkades från 1902 till 1938. År 1883 bosatte sig en ung Holländare, Sylvain de Jong, i Antwerpen, Belgien. Han startade en motorcykelfabrik och började producera motorcyklar i slutet av 1800-talet. År 1902 började han också tillverka bilar och med en modell som hade 6 hästkrafter och 4 cylindrar. År 1903 bildade han Société Anonyme Minerva Motors i Berchem (Antwerpen). År 1904 utökades produktionen med fler modeller med två, tre, och fyra cylinders motorer med kedjedrift och metallkl  tt tr  chassi samt en blandning av bil och motorcykel (cyclecar) kallad Minerette.

Den bilen som morfar körde var en så kallad slid-Minerva. Enligt Ulf Edlund, bilveteran i Eskilstuna hade motorn en mycket modern konstruktion och kan till viss mån jämföras med bilar idag som har överliggande kamaxlar. Han renoverar själv en Minerva utav en något annorlunda modell men han var mycket intresserad av fotot ovan.

CHAUFFEURSKOLAN STOCKHOLM

Stockholm den 22 juni 1910 (avskrift).

Chauffeuren Herr Henrik Gustafsson har under den tid han genomgått kursen f  r utbildning till automobilförare iakttagit punktlighet och med uppmärksamhet följt undervisningen samt med intresse och energi förrättat under kursen förekommande praktiska öfningar såsom fullständigt s  ndertagning och hoppmontering af större automobil motor, ompackning af boxar reparationer    bromsar mm.    hjulens justering af lager etc. jämte andra till allmänna skötsel af större personautomobil hörande arbeten. Då Herr Gustafsson nu dokumenterat sig kompetent i skötsel och manövrering af större personautomobil och visat sig   ga ansvarskänsla f  r vagnens bestånd har jag alla skäl att honom till det bästa rekommendera.

Tord Hjelm

Enligt Södermanlands museum köpte Friherrinnan Ebba Gripenstedt   r 1919 en Minerva, som var stationerad i Stockholm där hon bodde större delen av året. Sex år senare köpte hon ännu en bil till Nynäs gods och två av de anställda fick lära sig köra. Samtidigt inhandlades en chauff  rsm  ssa. M  ssan kostade 18 kr och utbildningen 35 kr person. (Detta skulle kunna vara samma bil som morfar körde men det har inte gått att bekräfta).

Lite om Bellmansro

Sveriges huvudstad har många vackra platser och på den kanske vackraste platsen Kungliga Djurgården- låg W  rdshuset Bellmansro, sjönära och inbäddad i härlig grönska. Den kände visdiktaren Carl-Michael Bellman brukade ibland ta en båt ut från Stockholm, den gamla staden. Han var ofta på den plats där W  rdshuset Bellmansro låg. Detta var förvisso innan W  rdshuset fanns och hade fått sitt namn. Han umgicks med sina vänner, spelade och drack vin just här...

‐På Bellmansro rör glädjen jämt, ty det har Bellman själv bestämt‐. Karl-Gerard sommaren 1938.

Övriga källor: Baltiska utställningen   r Länstyrelsen i Malmö. Morfars anst  llningsbetyg ,‐körkort‐ och släkt.

Göran Olofsson

Vadstena Krigsmanshus

I december 1595 måste de sista elva nunnorna lämna Birgittas kloster i Vadstena, det enda som efter reformati-
ons seger fanns kvar i vårt land. De begav sig till Polen, där
de dog i kloster i Marienkron och Lublin. Klostret i Vadstena
stod länge öde, men under trettioåriga krigets tid – närmare
bestämt 1622 – beslöt regeringen att förvandla det till ett
sjukhem för den växande mängden av krigsinvalider. Före-
bilden hämtade man från Frankrike, från Ludvig XIV:s
berömda Hotel des Invalides i Paris.

De närmaste åren efter 1595 gjordes diverse ombyggnad-
sarbeten i klostret. År 1646 skänkte drottning Kristina ”av
kristlig misskundsamhet emot alla sargade, förlamade och
vanföra krigsmän” 2 000 svenska daler till huset i Vadstena.
Hon bestämde samtidigt att här skulle krigsinvalider till
döddagar ha sin bostad och sitt uppehälle och 1647 intogs
där de första s.k. gratialisterna. Krigsmanshuset bildade en
församling, som ibland uppgick till över 200 man. I kunga-
salen och dormitoriet bodde soldaterna med sina hustrur
och barn. Föreståndaren, som var en hög officer, fick bostad
i munkklostret. Kapitelsalen – nunnornas ståtliga, kolon-
prydda – blev spannmålsbod och senare kyrka. De medeltida
väggmålningarna i salen gick tyvärr förlorade.

Det finns många handlingar bevarade om de officerare
och soldater som bodde i krigsmanshuset. Åtskilliga gamla
förlamade karoliner slutade här sina dagar och begravdes på
klosterkyrkogården.

Krigsmanshuset indrogs 1783 och av dess medel bildades
en fond, sedermera benämnd Vadstena krigsmanskassa, från
vilken kom att utbetalas pensioner – oftare benämnda under-
håll eller gratial – till f.d. indelta och värvade soldater, såväl
underbefäl som meniga. Förutom dessa förmåner betalas från
detta anslag bl.a. svärdspensioner samt vissa mindre under-
stöd från f.d. invalidhusfonden. Sedan några år tillbaka ingår
dessa fonder redovisningsmässigt i det stora anslaget förpen-
sioner m.m.

Under årens lopp har av naturliga skäl antalet underhåll-
stagare reducerats. År 1955 uppgick antalet till cirka 1 500
medan det för närvarande finns endast 13 gratialister kvar.
Underhållet utgör nu per år 250 kr. jämte dyrtidstillägg med
350 kr. sålunda totalt 600 kr. per år. Utöver detta utgår i
förekommande fall korprals- eller vicekorpalstillägg om 60
resp. 30 kr. per år. Vid frånfälle utgår 150 kr. i begravnings-
shjälp. Den äldsta av dessa gratialister är 99 år gammal. Den
yngste är född 1888.

I detta sammanhang bör även de tidigare nämnda svärd-
spensionerna beröras, eftersom de har en relativt gammal
bakgrund och i vissa fall har samband med underhåll från
Vadstena krigsmanskassa. Dessa pensioner instiftades 1850
och utgick från början från invalidhus-fonden. Man skiljer på
svärdspension, som tilldelas f.d. underofficerare med veder-
likar som erhållit svärdstecken och svärdsmedaljpen-
sion, som avser sådana som tilldelats svärdsmedalj – i huvudsak
f.d. underbefäl. En del av de som har underhåll från Vad-
stena har även svärdsmedalj pension. En förutsättning för
att svärdspension (svärdsmedalj-dito) skall utgå är - förutom
att man erhållit svärdstecken eller - medalj - att veder-
börande har pension (tjänstepension) eller underhåll från
Vadstena krigsmanskassa. Det finns 232 pensionsrum för
f.d. underofficerare som tillhört armén, 52 marinen samt
550 för f.d. soldater och underbefäl vid armén och marinen.
Pensionerna utgör 45 resp. 15 kr. per år. Tilldelningen görs av
FCF, som utser pensionstagare i juni och december varje år
med beaktande av hur många pensionärer som avlidit under
gången period. Genom kbr 11 maj 1956 föreskrevs bl.a. att
svärdspensioner icke vidare skulle beviljas, men att inneha-
vare av svärdstecken resp. svärdsmedalj, vilka före angivna
dag tilldelats ifrågavarande utmärkelse, alltjämt finge beviljas
sådan pension. Denna bestämmelse har medfört att inga
nya svärdsmedaljpen-
sioner torde komma att beviljas. Nya
svärdspensionärer kommer dock att utses under ganska lång
tid framöver. Normalt är den som står i tur till sådan pension
omkring 80 år gammal och med tanke på att de yngsta un-
derofficerare med vederlikar som fick svärdstecket före den
11 maj 1956 nu är i 60 - årsåldern, så torde FCF än ett antal
år få utfärda pensionsbrev och föranstalta om årliga utbetaln-
ingar av dessa pensioner. Det har visat sig - oavsett det ringa
beloppet och säkerligen utan att detta har någon betydelse
- att man i allmänhet är ganska intresserad av denna pension
och civilförvaltningen får då och då vänliga brev från äldre
f.d. underofficerare med förfrågan om hur det kan ligga till i
fråga om turordning etc. Man uppskattar att få dylik pension
som ju numera har intresse väl enbart ur traditionssynpunkt
och arbetet med att ”hålla i Vadstena krigsmanskassa”, d.v.s.
att utse dem som skall ha svärdspension samt ombesörja
andra åtgärder, som har samband med detta område, är en
intressant och trevlig kontakt med svunnen tid.

Avslutningsvis må citeras följande rader ur ”Spisordningen
vid Invalidinrättningen å Ulriksdal” där många - som det
heter i då gällande författning - ”afskedade krigsmän från
Arméen och Flottan, företrädesvis sådana som blifvit blesse-

rade eller utmärkt sig genom tapperhet och välförhållande” – framlevde sina dagar under de år mellan 1822 och 1849 som inrättningen bestod.

För veckan består för hvarje man 6 lod salt till maten. Hvarje officer består 1 jumfru Brännvin om dagen och hvarje av Manskapet 1/2 jumfru dagligen, utom Sön- och Helgedagar, då hvarje person består 1 hel jumfru Brännvin. *) Under den kallare årstiden bör, i stället för Brännvinet, som till middagen utdelas, trenne jumfrur öl, kokade tillsammans med trenne jumfrur vatten, ett lod Socker och ett halft lod Ingefära, hvarje morgon gifvas invaliderna per man.

Om man läser bl.a. detaljerna ur spisordningen m.m. som föregår detta finner man nogsammt att dessa invalider, bland vilka fanns många ”Vadstenagratalister”, inte levde i överflöd även om de citerade raderna tyder på viss omtanke beträffande välbefinnandet. Kanske något att tänka på för oss sena tiders barn.

*) Lod = 13,3 gram

Jumfru = c:a 8 centiliter

Skrivet av dåvarande byrådirektören Sven Alm vid Kb någon gång på 1970-talet.

Inskickat av Ulla Persson, Strängnäs

OBS! Vi har sänkt priset

Köp utgåva 4 av “Födda-Vigda-Döda i Eskilstuna kommun”

CD-skiva

Icke medlem 300 kr.
Medlem 200 kr.
Den som köpt tidigare
version 100 kr.

USB

Icke medlem 350 kr.
Medlem 250 kr.
Den som köpt tidigare
version 150 kr.

Kalendarium

Öppettider					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	
07-maj	Torsdag	13:00 - 18:00	Sista öppettid	Lokalen Eskilstuna	
	Onsdag	18:00 - 21:00	Sista öppettid	Lokalen Strängnäs	
Tematräffar					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	Ansvariga
12-feb	Torsdag	14:00 - 16:00	Kartor	Lokalen Eskilstuna	Kenneth Engvall
17-feb	Tisdag	13:00 - 15:00	Emigranter till Amerika	Lokalen Eskilstuna	Britt-Marie Andersson
19-feb	Torsdag	14:00 - 16:00	Min Släkt	Lokalen Eskilstuna	Jan Netzel
24-feb	Tisdag	18:00 - 20:00	Soldatforskning	Lokalen Strängnäs	Kjell Ivarsson
26-feb	Torsdag	14:00 - 16:00	Tydning av handskrift	Lokalen Eskilstuna	Margareta Arendt - Birgit Lundberg
03-mar	Tisdag	13:00 - 15:00	Disgen	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund - Birgitta Karlsson
03-mar	Tisdag	18:00 - 20:00	Tydning av handskrift	Lokalen Strängnäs	Gunilla Thörne - Ingela Fängström
05-mar	Torsdag	14:00 - 16:00	Soldatforskning	Lokalen Eskilstuna	Kjell Ivarsson
06-mar	Fredag	10:00 - 12:00	Datastuga	Lokalen Eskilstuna	Datagruppen
12-mar	Torsdag	14:00 - 16:00	Min Släkt	Lokalen Eskilstuna	Jan Netzel
20-mar	Fredag	10:00 - 12:00	Datastuga	Lokalen Eskilstuna	Datagruppen
24-mar	Tisdag	13:00 - 15:00	Disgen	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund - Birgitta Karlsson
24-mar	Tisdag	18:00 - 20:00	Emigranter till Amerika	Lokalen Strängnäs	Britt-Marie Andersson
26-mar	Torsdag	14:00 - 16:00	Tydning av handskrift	Lokalen Eskilstuna	Margareta Arendt - Birgit Lundberg
14-apr	Tisdag	13:00 - 15:00	Disgen	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund - Birgitta Karlsson
21-apr	Tisdag	18:00 - 20:00	Kartor	Lokalen Strängnäs	Kenneth Engvall
Föredrag					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	Föredragshållare
24-feb	Tisdag	18:30 - 20:00	DNA i släktforskningen	Contrast Eskilstuna	Peter Sjölund, ordförande i Härnösands Släktforskarförening
17-mar	Tisdag	18:30 - 20:00	Änkan Spång avrättad och händelserna som ledde fram till det hemska beslutet	Multeum Strängnäs	Göran Källgården, författare och ordförande i Enköpings släktforskar-förening

14-apr	Tisdag	18:30 - 20:00	Arkivskatterna i Landsarkivet i Uppsala	Contrast Eskilstuna	Anna-Karin Westerland, f.d. landsarkivarie som många gånger guidat oss i Uppsala
Övriga aktiviteter					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	Info
17-feb	Tisdag	18:00 - 20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	Ämne meddelas genom anslag och e-post
10-mar	Tisdag	18:00 - 20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	Ämne meddelas genom anslag och e-post
21-mar	Lördag	10:00 - 15:00	Släktforskningens Dag	Biblioteket Eskilstuna Biblioteket Torshälla Lokalen Eskilstuna	
21-mar	Lördag	11:00 - 14:00	Släktforskningens Dag	Multeum Strängnäs	
28-mar	Lördag	13.00	Årsmötets föreläsning handlar om lantvärnsupproret 1811 i Sörmland	Seniorcentrum Eskilstuna	Ragnar Fornö från Uppsala
	Tisdag	18:00 - 20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	Ämne meddelas genom anslag och e-post
25-apr	Lördag	Återkommer med detaljer	Guidad tur till Åkers Krutbruk, grundat på Gustav Vasas tid. Minimum 20 deltagare.*	Samäkning i egna bilar. Mer detaljer i mars 2015	Ingela Fångström, 070 494 3531 eller ingela.fangstrom@hotmail.com
09-maj	Lördag	Återkommer med detaljer	Utflykt till Malmköping med guidade besök i Sörmlands soldatmuseum, Malmaheds- och Strykjärnsmuséerna. Minimum 20 deltagare.**	Samäkning i egna bilar. Mer detaljer i mars 2015	Håkan Danielsson, 070 663 5430 eller hakdan@telia.com
V:a 19			Resa till Landsarkivet i Uppsala förutsatt ett minimum om 25 deltagare		Gunilla Thörne

* Entréavgift och kostnad till bilföraren för samäkning meddelas i mars 2015

** Entréavgift och kostnad till bilföraren för samäkning meddelas i mars 2015
Anmälan görs till antingen Ingela eller Håkan senast 31 mars 2015.

ÅRSMÖTE

Lördagen den 28 Mars 2015 kl. 13.00

Plats: Seniorcentrum Eskilstuna

(ingång från Alva Myrdals gata)

**Mötet börjar med föredrag av
Ragnar Fornö från Uppsala
som berättar om
”Lantvärnsupproret 1811 i Sörmland” .**

***Kaffe/te med bröd serveras i pausen mellan
föredraget och årsmötesförhandlingarna.
Förhandsanmälan behövs ej, men kom i god
tid.***

**Hjärtligt välkommen hälsar
styrelsen för
Eskilstuna - Strängnäs
Släktforskarförening**

Eskilstuna - Strängnäs

Släktforskarförening